

er noget, der bare kommer af sig selv. Det er virkelig noget, der bliver prioriteret utrolig højt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Med hensyn til fosfor vil jeg sige, at vi alle sammen vidste, at der også var et fosforproblem i landbruget, men vi startede der, hvor de store problemer var, og derfor vidste vi også, at vi på et tidspunkt skulle i gang med landbruget. Så det passer simpelt hen ikke, hvad hr. Dohrmann siger.

Tilbage til det væsentlige i mit spørgsmål, og det er ikke for at kigge tilbage, for jeg vil hellere kigge frem – det kommer i mit indlæg – men det er jo hr. Dohrmann selv, der kigger tilbage: Er hr. Dohrmann stolt af de svækkelser i opfølgningen på Wilhjelmudvalgets rapport, som er sket under den her regering?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg føler bare, at man er nødt til ligesom at erkende: Hvad er det for nogle opgaver, man kan løfte på nuværende tidspunkt? Hvad er det for nogle ting, vi har ressourcer til? Med hensyn til at kigge tilbage – nu er det jo hr. Steen Gade, der siger, at vi skal kigge lidt tilbage her – så siger hr. Steen Gade, at man udmærket var klar over, at man skulle have gjort noget ved landbrugets fosforproblem, men at man bare ikke ønskede at gøre noget. Altså, det er jo selvfølgelig også en holdning at have. Vi ved, der er mange folk, der dør på grund af partikler i luften. Skulle vi så også bare fra Dansk Folkepartis side sige, at vi ikke ønsker at gøre noget ved det? Nej, vi ønsker, at der bliver gjort noget ved partikelforureningen. Det er, fordi vi har en konkret viden om, at her er der et område, som er skadeligt, og så ønsker vi også at gøre noget ved det – i modsætning til SF åbenbart.

Jeg synes bare, det er vigtigt at slå fast, at når man har en viden, så bruger man den også bedst muligt. Og så kan det godt være, man ikke får taget det skridt, som man allerhelst ville have taget, altså det store skridt, men så tager man et lidt mindre. Det er en prioritering, og den har vi også foretaget i de her sager.

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil gerne takke for initiativet til den her debat. Nu får vi en mulighed for at få en overordnet debat om synet på Danmarks natur og de ting, der skal gøres, i forbindelse med Fremtidens natur – vores ansvar.

Regeringen har markant øget sin indsats i den danske natur, og det kan Det Konservative Folkeparti naturligvis støtte.

Kl. 11.10

Jeg elsker at opholde mig naturen, det er en vidunderlig oplevelse at være ude i det grønne, trække den friske luft og høre stilheden. Årstidene skifter, og det giver en evig dynamik og stadige ændringer.

I naturen er der mange ting, der ændres, men der er også mange ting, der sker, som de altid har gjort. Om foråret har vi det flotte anemontæppe og nyudsprungne bøge, det lille rådyrlam, som står og dier usikkert hos sin mor, og alt sammen er nyt og frisk og giver håb, således som det gør hvert forår.

Vi har de mange sangfugle, som hvert år flyver til Danmark. Vi har dem, der er her hele tiden, solsorte og rødhalse, mens de besøgende løvsangere, gransangere og guldpiroler alle sammen sætter i med forårets glade stemme.

Jeg er glad for, at vi har meget natur i Danmark, og jeg synes, at det er rigtigt, at vi skal føre en ambitiøs naturpolitik og skabe ny natur i Danmark.

Et af de vigtigste instrumenter til det bliver jo gennemførelsen af ideerne om nationalparker, som kan give større sammenhængende naturområder. Vi skal sikre, at der til stadighed er en balance i det åbne land mellem på den ene side benyttelsen, hvor man udnytter de ressourcer, der er til stede, og på den anden side beskyttelsen af de sårbare områder, hvor man passer på, at områder, som indeholder sjældne arter, til stadighed har en tilstrækkelig beskyttelse. Vi har gennemført en ny lov om reguleringer af husdyrbrug, og det er et vigtigt instrument i denne sammenhæng.

Kommunalreformen har betydet, at planlægningen i det åbne land nu lægges hos kommunerne, og gennem et kvalitetsstyringssystem, vil man danne en ensartet og fornuftig håndtering af den planlægning, som jo skal tage hensyn til og sikre de sårbare områder.

Det skal bl.a. sikres, at der laves såkaldte partnerskabsaftaler, hvor folk har mulighed for som tredjemand at deltage i projekter til gavn for friluftsliv og livskvalitet. Og det er jo det, det